

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 631/2024-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **Slovenská asociácia producentov v audiovízii**, Grösslingová 32, Bratislava, zastúpeného AK MS s.r.o., Galandova 3, Bratislava, proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 20Ca/23/2019-1525 z 20. augusta 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 5. novembra 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením o výške náhrady trov konania v civilnom spore.

2. V spore, v ktorom bola zamietnutá žaloba sťažovateľa o zaplatenie 17 167,16 eur, bolo sťažovateľovi uložené, aby žalovanému a intervenientovi na jeho strane nahradil trovy konania. O ich výške okresný súd rozhodol uznesením vyššieho súdneho úradníka a sťažovateľovi uložil nahradiť žalovanému 6 213,80 eur a intervenientovi na jeho strane 3 122,31 eur. Proti tomu podal sťažovateľ sťažnosť, ktorá bola ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením sudcu okresného súdu zamietnutá.

3. Sťažovateľ poukazuje na svoje osobitné postavenie neziskovej organizácie kolektívnej správy a to, že žalobou žiadal bezdôvodné obohatenie. Celkom nekonkrétne a nesústredene kritizuje uznesenie okresného súdu. Jediná zrozumiteľná námietka spočíva v tom, že tarifná hodnota mala byť určená na 1 000 eur podľa § 10 ods. 8 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), keďže konanie sa týkalo práv duševného vlastníctva. Základná sadzba tarifnej odmeny by tak za jeden úkon právnej služby predstavovala 61,41 eur, a nie 336,94 eur.

4. Okrem toho sťažovateľ namieta nedostatočnosť odôvodnenia namietaného uznesenia. Z jeho tvrdení však nie je zrejmé, na ktorú zo svojich námietok v sťažnosti proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka nedostal v namietanom uznesení sudcu zodpovedajúcu odpoveď, keď nie je zrejmé, v čom inom ako v nesprávnom nepoužití § 10 ods. 8 vyhlášky má spočívať nesprávnosť jednotlivých záverov uznesenia vyššieho súdneho úradníka, ktorým bolo rozhodnuté o výške náhrady trov právneho zastúpenia žalovaného za 11 úkonov právnej služby a intervenienta na jeho strane za sedem úkonov právnej služby.

II.

5. Ústavná sťažnosť spočívajúca v námietke sťažovateľa o nepoužití § 10 ods. 8 vyhlášky je podľa § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) neprípustná, čo zakladá dôvod na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde. Sťažovateľ mohol nepoužitie tohto ustanovenia vyhlášky namietnuť v sťažnosti proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka o výške náhrady trovy konania. To však neurobil a prvýkrát túto námietku formuluje až v ústavnej sťažnosti, hoci ju mohol vyjadriť v sťažnosti proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka. Sťažovateľ tak proti tomuto východisku uznesenia vyššieho súdneho úradníka nevyužil sťažnosť ako právny prostriedok, ktorý mu na ochranu jeho ústavných práv priznáva zákon.

6. Námietka nedostatočného odôvodnenia namietaného uznesenia, ktorým bola zamietnutá sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, neobsahuje konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo nedostatočným odôvodnením namietaného uznesenia sudcu okresného súdu dôjsť k porušeniu ústavných práv sťažovateľa. Sťažovateľ všeobecne uvádza, že v sťažnosti namietal nesprávne určenú výšku tarifnej odmeny za „niektoré“ úkony právnej služby a neúčelnosť „niektorých“ úkonov právnej služby. Z tejto jeho argumentácie však nie je zrejmé, na ktoré zo svojich námietok nedostal dostatočnú odpoveď. Takto formulovaná námietka je nekonkrétne, a preto nespĺňa § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde stanovenú náležitosť spočívajúcu v uvedení konkrétnych skutkových a právnych dôvodov, pre ktoré malo nedostatočným odôvodnením namietaného uznesenia dôjsť k porušeniu ústavných práv sťažovateľa. To odôvodňuje odmietnutie ústavnej sťažnosti pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde. Nekonkrétne námietka nedostatočného odôvodnenia namietaného uznesenia, ktorým bolo rozhodnuté o sťažnosti sťažovateľa, nemôže byť dôvodom preskúmania vecnej správnosti množstva čiastkových záverov uznesenia vyššieho súdneho úradníka, ktorým bolo rozhodnuté o výške náhrady trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. novembra 2024

Robert Šorl
predseda senátu